

Het Hooglied

Door Steve Shober

Introductie (deel 1)

Het Hooglied heeft door de eeuwen heen een bijzondere aantrekkingskracht gehad op Gods volk, misschien is dat te wijten aan de ongebruikelijke inhoud of de fascinatie van het ontcijferen welke de eventuele verborgen betekenis is. Zijn (het Hooglied) ongebruikelijke onderwerp en het vermeende gebrek aan geestelijke inhoud (het noemt zelfs God niet eens) heeft sommigen geleid tot de vraag waarom dit boek een plaats heeft in de canon van de Schrift. Dit tweedelig artikel is bedoeld om het Hooglied te ontrafelen, het blijkt inderdaad een interessant liefdesverhaal te bevatten met een diepere betekenis dat vele malen en op veel manieren in de Schrift wordt verteld. Het is een verhaal dat bedoeld is om de relatie tussen God en Israël uit te beelden over de spanwijdte van de geschiedenis; een goddelijke openbaring van Israëls verleden en toekomst. Ieder reageert op muziek, literatuur en poëzie op een andere manier. Sommige harten worden niet door iemand bereikt of bewogen, maar diep getroffen door iets anders. De poëtische benadering van het Hooglied gebruikt een liefdesverhaal om een diepere waarheid te onderwijzen. Het is interessant dat die waarheid een intrigerende relatie heeft tot de zeven gemeenten in het boek Openbaring.

Het doel

Het werkelijke liefdesverhaal in het Hooglied is enig in zijn soort. Echter wordt de diepere betekenis (met betrekking tot de geschiedenis van Israël en hoe haar huidige situatie betrekking heeft op het verleden) verteld in vele andere passages in de Bijbel. In deze andere passages verschillen de fundamentele verhalen en details als de Heer gebruik maakt van alternatieve middelen om voor ons het beeld te verduidelijken. Terwijl het verhaal in het Hooglied ongewoon is, is het juist deze ongewoonheid dat de lezer verleidt en betovert. Ezechiël, hoofdstuk 16, is een goede gids voor het begrijpen van het Hooglied. Ezechiël geeft een heel ander bijbelverhaal, maar het heeft een zeer vergelijkbare interpretatie. God legt Ezechiël's verhaal zodanig uit zodat wij de juiste betekenis kunnen weten; deze uitlegging blijkt dezelfde te zijn voor het Hooglied. Het verslag van Ezechiël is één van de meest hartverscheurende hoofdstukken in de Bijbel; weinigen kunnen het met droge ogen lezen. Het is een beeld van de historische relatie van Jeruzalem met God: geboorte, eerste liefde, verloving, geestelijk overspel, scheiding, zuivering en hereniging. Ook het liefdesverhaal in het Hooglied kan worden geïnterpreteerd als een herhaling van Israëls historische relatie met God, inclusief zijn ups en downs. Het geeft antwoord op de vraag die al veel eerder had moeten worden gesteld en zal dan ook in de toekomst gesteld worden: "Hoe zijn we (Israël) in deze puinhoop terecht gekomen en wat is onze toekomst?". Terwijl het Hooglied van Salomo dezelfde uitleg heeft als Ezechiël 16, wordt het verhaal verweven, zelfs begraven, in ongewone taal van de liefde en een poëtisch formaat dat het moeilijk maakt om het te begrijpen. Misschien is het de bedoeling van de Heer om ons te laten studeren en studeren, om ons erbij te betrekken, omdat we aanvoelen dat er begraven goudklompjes van geestelijke wijsheid in aanwezig zijn.

Onjuiste interpretaties

Sommigen veronderstellen dat het Hooglied een boek is waarin de geneugten van de liefde in het huwelijk worden uitgelegd.

Toen het Hooglied werd geschreven had Salomo alreeds vele vrouwen en bijvrouwen (Hooglied 6:8) en vergaarde nog steeds meer (1 Koningen 11:1-3). Een eenvoudige lezing van de tekst geeft grote beproevingen aan, polygamie, liefde op het eerste gezicht, heidense vrouwen, en nog veel meer. Jammer van de ziel die gelooft dat het gaat over de gelukzaligheid van het huwelijk (afgezien van het feit van onvermijdelijke echtelijke moeilijkheden).

Het is duidelijk dat het Hooglied niet gaat over het bijbelse begrip van monogamie of een blauwdruk is voor huwelijkse vreugde. Het heeft een ander duidelijk doel. Er zijn mensen die het hele boek zien als een verwijzing naar Christus en de Kerk. Het lijkt erop wanneer de woorden of begrippen "liefde" en een "bruid" vandaag de dag worden genoemd de mensen automatisch tot de conclusie komen dat de passage verwijst naar Christus en de Kerk. Deze gebrekkige logica aanvaardt dat alles voor ons is geschreven en is kenmerkend voor het verlangen om onszelf tevreden te stellen met persoonlijke toepassingen, terwijl we de uitleg verwaarlozen met betrekking tot hen aan wie het werd geschreven. Dit is een logisch gevolg van het niet recht snijden van het Woord der waarheid (2 Tim.2:15). Een dergelijke uitleg is rechtstreeks in strijd met Gods Woord, want Hij zegt dat de Kerk van vandaag de dag een verborgenheid was en voor het eerst geopenbaard is aan de Apostel Paulus (Kol. 1:25-27; Ef. 3:2, 3:9). De Kerk, het Lichaam van Christus, wordt niet gevonden in beeld of type in het Oude Testament, want het is onnaspeurlijk (Ef. 3:8); dat is, het kan niet gevonden worden in de één of andere vorm voordat het daadwerkelijk werd geopenbaard. Geloven dat het Hooglied verwijst naar de Kerk wijst op een verkeerd begrip van de Verborgenheid die geopenbaard is aan de Apostel Paulus, om maar niet te spreken over de mensen en de context van de tijd dat het werd geschreven. Iemand moet de Kerk in het Hooglied inlezen; want het is er niet.

Positie in de Canon

Het Hooglied is één van de poëtische boeken over wijsheid en filosofie, geschreven net voor de profetische boeken in het Oude Testament. Zijn locatie in de Schrift is een sleutel tot het begrijpen van de inhoud ervan. Het Hooglied zorgt voor een overgang van de poëtische boeken naar de profetische boeken. Dit poëtisch boek verplaatst de lezer subtiel in wat komen gaat, het overbrugt de kloof tussen de hartverscheurende ervaringen en ijdele omzwervingen van de mens (Prediker), naar de ongelooflijke profetieën die Jesaja daarna zal aankondigen. Gezegd moet worden dat het een poëtisch boek is dat een profetische boodschap onderwijst die alleen degenen zullen begrijpen "die oren hebben om te horen". De sleutel tot:

Het begrijpen

Het begrijpen van het Hooglied hangt af van het ontrafelen van het werkelijke liefdesverhaal. Zonder terdege het basis-verhaal te weten is het gewoon niet mogelijk om een logische, overtuigende uitleg te doen. Zodra we echter een goed zicht hebben op het liefdesverhaal is het mogelijk om de beoogde uitleg te ontwikkelen. We zullen zien dat het Hooglied een echte, historisch, continue liefdesverhaal bevat; het is niet een verzameling van niet-verwante liefde passages zoals sommigen veronderstellen. Als het werkelijke verhaal wordt ontrafeld komt de

uitleg langzaam te voorschijn; en uiteindelijk wordt het geheel duidelijk. De sleutel tot het begrijpen van het Hooglied wordt gevonden in de ongebruikelijke wijze waarop het is geschreven. We verwachten dat, in het chronologisch beschrijven, een verhaal van begin tot eind zal vorderen op een ordelijke manier. Aldus komt A eerst, dan B, en dan C; dus moet een verhaal als volgt ontvouwen worden: ABCDEF. De schrijfstijl van het Hooglied is anders; de eerste delen van het verhaal staan aan het einde, zoals deze, BCDEFA (het begin van de informatie, A, wordt gevonden aan het einde hoofdstuk 8). Zodra deze vorm van schrijven wordt herkend begint het hele verhaal zich te ontvouwen.

1. Het begin

Hooglied 8:8-14:

8 Wij hebben een kleine zuster, die nog geen borsten heeft; wat zullen wij onze zuster doen in dien dag, als men van haar spreken zal?

9 Zo zij een muur is, wij zullen een paleis van zilver op haar bouwen; en zo zij een deur is, wij zullen haar rondom bezetten met cederen planken.

10 Ik ben een muur en mijn borsten zijn als torens. Toen was ik in zijn ogen als een, die vrede vindt.

11 Salomo had een wijngaard, te Baal-Hamon; hij gaf dezen wijngaard aan de hoeders, een ieder bracht voor deszelfs vrucht duizend zilverlingen.

12 Mijn wijngaard, dien ik heb, is voor mijn aangezicht; de duizend zilverlingen zijn voor u, o Salomo! maar tweehonderd zijn voor de hoeders van deszelfs vrucht.

13 O gij bewoonster der hoven! de metgezellen merken op uw stem; doe ze mij horen.

14 Kom haastelijk, mijn liefste! en wees gij gelijk een ree, of gelijk een welp der herten op de bergen der specerijen.

Het begin van het verhaal is te vinden in de afsluitende verzen van het Hooglied. Het verhaal zou als volgt kunnen beginnen: "Een lange tijd geleden, in een ver land, in een klein dorp (waarschijnlijk Sunem, in Galilea) leefde een mooi jong meisje". Dat meisje werd niet bij naam genoemd, maar slechts aangeduid als de Sulamitische. Haar vader was blijkbaar verdwenen of dood. Ze had boze stiefbroers die haar slecht behandelden, ze wilden haar alleen voor het werk dat. Toen ze jong was, hebben de broers nagedacht over haar toekomst met als doel haar thuis te houden om te werken. Ze redeneerden, als ze een muur is (ze wil mannen uit haar leven houden) zullen ze haar belonen (Hooglied 8:8-10). Als ze een deur is (ze wil mannen in haar leven) zullen ze de liefde ontmoedigen. De stoutste dromen van de broers zijn uitgekomen. Niet alleen heeft ze een hekel aan mannen in het algemeen, maar ze bouwd ook afweer tegen hen op. Ze had een speciale antipathie voor Salomo (die ze niet had ontmoet, maar ze geloofde dat hij buitensporige belasting / huur vroeg voor de wijngaard die ze voor hem bewerkten).

Het ontbreken van een soort vader, egoïstische stiefbroers, en extreem veel werk om Salomo te betalen maakte haar tot een echte mannenhater. Omdat ze niet om mannen gaf en omdat ze buiten moest werken, was ze onverzorgd en zag er niet zo uit als de andere vrouwen. Uit nieuwsgierigheid zou men zich afvragen of de auteur van Assepoester ideeën heeft geleend uit dit verhaal.

2. Inleiding en overzicht

Hooglied 1:1-6:

1 Het Hooglied, hetwelk van Salomo is.

- 2 *Hij kusse mij met de kussen zijns monds; want uw uitnemende liefde is beter dan wijn.*
- 3 *Uw olien zijn goed tot reuk, uw naam is een olie, die uitgestort wordt; daarom hebben u de maagden lief.*
- 4 *Trek mij, wij zullen u nalopen! De Koning heeft mij gebracht in zijn binnenkamers; wij zullen ons verheugen en in u verblijden; wij zullen uw uitnemende liefde vermelden, meer dan den wijn; de oprechten hebben u lief.*
- 5 *Ik ben zwart, doch liefelijk (gij dochteren van Jeruzalem!), gelijk de tenten van Kedar, gelijk de gordijnen van Salomo.*
- 6 *Ziet mij niet aan, dat ik zwartachtig ben, omdat mij de zon heeft beschenen; de kinderen mijner moeder waren tegen mij ontstoken, zij hebben mij gezet tot een hoederin der wijngaarden. Mijn wijngaard, dien ik heb, heb ik niet gehoed.*

De eerste verzen van het Hooglied geven een algemene inleiding en overzicht, dat plaatsvindt in kamers van de koning. Dit moet gebeurd zijn kort na hun verloving. Ze vroeg de dochters van Jeruzalem, het meest waarschijnlijk de vrouwen, concubines, en maagden van Salomo) niet naar haar te kijken, omdat ze zwart was. Ze had een donker bruine kleur van het buiten werken zoals dat door haar boze stiefbroers verplicht werd gesteld. Het is duidelijk dat ze er anders uitzag dan de andere vrouwen in de kamers en ze was beschaamd, maar er wordt opgemerkt dat ze "knap" was. Haar familie maakte haar hoederin over schapen en tot een hoederin van de wijngaarden, maar aan haar eigen wijngaard (haar eigen persoonlijke verschijning) deed ze niets. Salomo had geen problemen met het onderscheiden van haar ware schoonheid alhoewel ze er heel anders uitzag dan de andere vrouwen.

3. **Eerste Liefde** (Hooglied 1:7 tot 2:3; 8:1-4):

Hooglied 1:7-17:

- 7 *Zeg mij aan, gij, Dien mijn ziel liefheeft, waar gij weidt, waar gij de kudde legerd in den middag; want waarom zou ik zijn als een, die zich bedekt bij de kudden uwer metgezellen?*
- 8 *Indien gij het niet weet, o gij schoonste onder de vrouwen! zo ga uit op de voetstappen der schapen, en weid uw geiten bij de woningen der herderen.*
- 9 *Mijn vriendin! Ik vergelijk u bij de paarden aan de wagens van Farao.*
- 10 *Uw wangen zijn liefelijk in de spangen, uw hals in de parelsnoeren.*
- 11 *Wij zullen u gouden spangen maken, met zilveren stipjes.*
- 12 *Terwijl de Koning aan zijn ronde tafel is, geeft mijn nardus zijn reuk.*
- 13 *Mijn liefste is mij een bundeltje mirre, dat tussen mijn borsten vernacht.*
- 14 *Mijn liefste is mij een tros van Cyprus, in de wijngaarden van En-gedi.*
- 15 *Zie, gij zijt schoon, mijn vriendin! Zie, gij zijt schoon; uw ogen zijn duiven ogen.*
- 16 *Zie, gij zijt schoon, mijn liefste, ja, liefelijk; ook groent onze bedstede.*
- 17 *De balken onzer huizen zijn cederen, onze galerijen zijn cypressen.*

Hooglied 2:1-3:

- 1 *Ik ben een Roos van Saron, een Lelie der dalen.*
- 2 *Gelijk een lelie onder de doornen, alzo is mijn vriendin onder de dochteren.*
- 3 *Als een appelboom onder de bomen des wouds, zo is mijn liefste onder de zonen; ik heb groten lust in zijn schaduw, en zit er onder, en zijn vrucht is mijn gehemelte zoet.*

Hooglied 8:1-4:

- 1 *Och, dat gij mij als een broeder waart, zuigende de borsten mijner moeder! dat ik u op de straat vond, ik zou u kussen, ook zouden zij mij niet verachten.*

2 Ik zou u leiden, ik zou u brengen in mijner moeders huis, gij zoudt mij leren; ik zou u van specerijwijn te drinken geven, en van het sap van mijn granaatappelen.

3 Zijn linkerhand zij onder mijn hoofd, en zijn rechterhand omhelze mij.

4 Ik bezweer u, gij dochteren van Jeruzalem! dat gij die liefde niet opwekt, noch wakker maakt, totdat het dezelve lust!

Nu gaat het verhaal terug in de tijd naar haar huis op het platteland en bouwt voort op hoe ze elkaar ontmoetten en de daaruit voortvloeiende eerste liefde. Het verhaal is hier zeer interessant want het neemt een wending die we niet zouden verwachten. Op een dag ontmoette ze een man waarvan ze veronderstelde dat het een herder was en ze viel voor hem. Deze herder was in werkelijkheid Salomo, misschien reisde hij incognito of speelde de rol van een herder vanwege haar afkeer voor de koning (een plan om haar verdediging te doorbreken?). Ze vroeg zich af waar deze herder zijn schapen hield (waar hij woonde), maar hij was ontwijkend en wilde het haar niet vertellen. Hij zag duidelijk een bijzondere vrouw in de Sulamitische. Tijdens hun hofmakerij leken ze zelfs de koning terecht te wijzen; zij geloofde dat ze sprak tegen een andere sympathieke herder en hij speelde daarin mee. Ze verwees naar zichzelf als de roos van Sharon en de lelie van de vallei, gewone bloemen en niet van een bijzondere schoonheid. Als een welbespraakte vrijer richtte Salomo zijn aandacht op haar en gaf aan dat ze, in vergelijking met andere vrouwen, als een lelie onder de doornen was. Hun omgaan met de liefde is niet wat we vandaag de dag op prijs zouden stellen, maar het had het effect om deze mannenhater te veranderen in een verliefde vrouw, maar ze wist niet wie hij was.

4. **Beloofde komst** (Vooruitzien naar de toekomst)

Hooglied 2:4-17:

4 Hij voert mij in het wijnhuis, en de liefde is zijn banier over mij.

5 Ondersteunt gijlieden mij met de flessen, versterkt mij met de appelen, want ik ben krank van liefde.

6 Zijn linkerhand zij onder mijn hoofd, en zijn rechterhand omhelze mij.

7 Ik bezweer u, gij, dochteren van Jeruzalem! die bij de reeen, of bij de hinden des velds zijt, dat gij die liefde niet opwekt, noch wakker maakt, totdat het dezelve luste!

8 Dat is de stem mijns liefsten, ziet hem, hij komt, springende op de bergen, huppelende op de heuvelen!

9 Mijn liefste is gelijk een ree, of een welp der herten; ziet, hij staat achter onzen muur, kijkende uit de vensteren, blinkende uit de tralien.

10 Mijn liefste antwoordt, en zegt tot mij: Sta op, mijn vriendin, mijn schone, en kom!

11 Want zie, de winter is voorbij, de plasregen is over, hij is overgegaan;

12 De bloemen worden gezien in het land, de zangtijd genaakt, en de stem der tortelduif wordt gehoord in ons land.

13 De vijgeboom brengt zijn jonge vijgjes voort, en de wijnstokken geven reuk met hun jonge druifjes. Sta op, mijn vriendin! mijn schone, en kom!

14 Mijn duive, zijnde in de kloven der steenrotsen, in het verborgene ener steile plaats, toon mij uw gedaante, doe mij uw stem horen; want uw stem is zoet, en uw gedaante is liefelijk.

15 Vangt gijlieden ons de vossen, de kleine vossen, die de wijngaarden verderven, want onze wijngaarden hebben jonge druifjes.

16 Mijn liefste is mijn, en ik ben zijn, die weidt onder de lelien,

17 Totdat de dag aankomt, en de schaduw vlieden; keer om, mijn liefste! wordt gij gelijk een ree, of een welp der herten, op de bergen van Bether.

Vervolgens is er een deel dat te maken heeft met hun eerste liefde in de wijngaard en haar euforische mijmeringen over toekomstige gebeurtenissen. Ze ziet vooruit naar de lente wanneer haar minnaar komt, springende op de bergen en huppelende op de heuvels. Ze wist niet dat haar herder niet op deze manier zou komen. Haar herder was wijs en verwees naar dieren, bloemen, bomen, en de natuur op een manier die zij (maar weinig anderen) kon waarderen.

Zijn wijsheid werd geïllustreerd toen hij de jonge druifjes noemde, die in de lente bloeien met kleine, onopvallende bloemen (bij de meeste mensen onbekend, maar niet bij haar), die een hemels-zoete aroma hebben. Ze konden de verrukking van het aroma van de druif vergelijken met de zoetheid van hun liefde. Ze stelde zich voor dat hij haar zou roepen om met hem mee te gaan, net als een gefantaseerde Charmante Prins. Maar de boze stiefbroers probeerden om de ware liefde te belemmeren door haar te vertellen om de vossen te vangen, welke de druiven zouden schaden. Ze verloren. Hoe belangrijk de druiven ook zijn, ze verbleken in vergelijking met de ontwakende roep van de liefde.

5. Waarschuwing voor scheiding

Hooglied 3:1-5:

1 Ik zocht des nachts op mijn leger hem, dien mijn ziel liefheeft; ik zocht hem, maar ik vond hem niet; ik zeide:

2 Ik zal nu opstaan, en in de stad omgaan, in de wijken en in de straten; ik zal hem zoeken, dien mijn ziel liefheeft; ik zocht hem, maar ik vond hem niet.

3 De wachters, die in de stad omgingen, vonden mij: ik zeide: Hebt gij dien gezien, dien mijn ziel liefheeft?

4 Toen ik een weinigje van hen weggegaan was, vond ik hem, dien mijn ziel liefheeft; ik hield hem vast, en liet hem niet gaan, totdat ik hem in mijner moeders huis gebracht had, en in de binnenste kamer van degene, die mij gebaard heeft.

5 Ik bezweer u, gij dochteren van Jeruzalem! die bij de reeën of bij de hinden des velds zijt, dat gij de liefde niet opwekt, noch wakker maakt, totdat het haar luste!

Dit gedeelte lijkt plaats te vinden in haar geboortestad gedurende de tijd dat Salomo zijn ware identiteit nog niet had onthuld. Op haar bed, in de nacht, lijkt ze te dromen over dreigende problemen, misschien waarschuwt de Heer haar vooraf over problemen die zullen plaatsvinden in de toekomst. Ze kon hem niet vinden en ging 's nachts naar hem op zoek. Het duurde niet lang voordat ze hem vond, die haar ziel liefhad. Ze hield hem vast en wilde hem niet laten gaan totdat ze hem in het huis van haar moeder had gebracht.

6. De eerste komst

Hooglied 3:6 tot 5:1:

Hooglied 3:6-11:

6 Wie is zij, die daar opkomt uit de woestijn, als rookpilaren, beroekt met mirre en wierook, en met allerlei poeder des kruideniers?

7 Ziet, het bed, dat Salomo heeft, daar zijn zestig helden rondom van de helden van Israel;

8 Die altemaal zwaarden houden, geleerd ten oorlog, elk hebbende zijn zwaard aan zijn heup, vanwege den schrik des nachts.

9 De koning Salomo heeft zich een koets gemaakt van het hout van Libanon.

10 De pilaren derzelve maakte hij van zilver, haar vloer van goud, haar gehemelte van purper; het binnenste was bespreid met de liefde van de dochteren van Jeruzalem.

11 Gaat uit, en aanschouwt, gij, dochteren van Sion! den koning Salomo, met de kroon, waarmede hem Zijn moeder kroonde op den dag zijner bruiloft, en op den dag der vreugde zijns harten.

Hooglied 4:1-16:

1 Zie, gij zijt schoon, mijn vriendin! zie, gij zijt schoon; uw ogen zijn duiven ogen tussen uw vlechten; uw haar is als een kudde geiten, die het gras van den berg Gileads afscheren.

2 Uw tanden zijn als een kudde schapen, die geschoren zijn, die uit de wasstede opkomen; die al te zamen tweelingen voortbrengen, en geen onder hen is jongeloos.

3 Uw lippen zijn als een scharlaken snoer, en uw spraak is liefelijk; de slaap uws hoofds is als een stuk van een granaatappel tussen uw vlechten.

4 Uw hals is als Davids toren, die gebouwd is tot ophanging van wapentuig, waar duizend rondassen aan hangen, altemaal zijnde schilden der helden.

5 Uw twee borsten zijn gelijk twee welpen, tweelingen van een ree, die onder de lelien weiden.

6 Totdat de dag aankomt, en de schaduwen vlieden, zal ik gaan tot den mirreberg, en tot den wierookheuvel.

7 Geheel zijt gij schoon, mijn vriendin, en er is geen gebrek aan u.

8 Bij mij van den Libanon af, o bruid! kom bij mij van den Libanon af; zie van den top van Amana, van den top van Senir en van Hermon, van de woningen der leeuwinnen, van de bergen der luipaarden.

9 Gij hebt mij het hart genomen, mijn zuster, o bruid! gij hebt mij het hart genomen, met een van uw ogen, met een keten van uw hals.

10 Hoe schoon is uw uitnemende liefde, mijn zuster, o bruid! hoeveel beter is uw uitnemende liefde dan wijn, en de reuk uwer olien dan alle specerijen!

11 Uw lippen, o bruid! druppen van honigzeem; honig en melk is onder uw tong, en de reuk uwer klederen is als de reuk van Libanon.

12 Mijn zuster, o bruid! gij zijt een besloten hof, een besloten wel, een verzegelde fontein.

13 Uw scheuten zijn een paradijs van granaatappelen, met edele vruchten, cyprus met nardus;

14 Nardus en saffraan, kalmus en kaneel, met allerlei bomen van wierook, mirre en aloe, mitsgaders alle voornaamste specerijen.

15 O fontein der hoven, put der levende wateren, die uit Libanon vloeien!

16 Ontwaak, noordenwind! en kom, gij zuidenwind! doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien. O, dat mijn liefste tot zijn hof kwame, en ate zijn edele vruchten!

Hooglied 5:1:

1 Ik ben in mijn hof gekomen, o mijn zuster, o bruid! Ik heb mijn mirre geplukt met mijn specerij; Ik heb mijn honigraten met mijn honig gegeten; ik heb mijn wijn, mitsgaders mijn melk gedronken. Eet, vrienden! drinkt, en wordt dronken, o liefsten!

Tenslotte kwam, op een bepaalde dag, haar herder om zijn ondertrouwde vrouw mee te nemen. Maar het was niet helemaal de manier waarop zij het had gedacht. In feite was hij niet eens wie ze dacht dat het was. Haar herder droeg goedkope nardus (Hooglied 1:12); Deze man droeg mirre en wierook, parfums van een koning. Niet alleen kwam haar "herder" in grote heerlijkheid en pracht, maar hij was niet eens de man die ze was gaan vertrouwen. Ze was met stomheid geslagen. Ze was zo verbaasd toen ze hem zag, dat ze in ongeloof riep: "Wie is dit?". Tot haar verbazing was haar herder Salomo! We kunnen ons niet inleven in haar gekwetstheid en overweldigend gevoel van verraad. Salomo begreep het en begon

onmiddellijk haar te kalmeren en voor zich te winnen, ongetwijfeld liet hij haar weten waarom hij de rol van een herder had gespeeld. Hij nam haar mee naar zijn koninklijke vertrekken in Jeruzalem, nogal een verandering van hetgeen ze voor ogen had.

7. Lauwheid en wezenlijke scheiding.

Hooglied 5:2-8:

2 Ik sliep, maar mijn hart waakte, de stem mijns liefsten, die klopte, was: Doe mij open, mijn zuster, mijn vriendin, mijn duive, mijn volmaakte! want mijn hoofd is vervuld met dauw, mijn haarlokken met nachtdruppen.

3 Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weder aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weder bezoedelen?

4 Mijn liefste trok zijn hand van het gat der deur; en mijn ingewand werd ontroerd om zijnentwil.

5 Ik stond op, om mijn liefste open te doen; en mijn handen drupten van mirre, en mijn vingers van vloeiende mirre, op de handvaten des slots.

6 Ik deed mijn liefste open, maar mijn liefste was geweken, hij was doorgedaan; mijn ziel ging uit vanwege zijn spreken; ik zocht hem, maar ik vond hem niet, ik riep hem, doch hij antwoordde mij niet.

7 De wachters, die in de stad omgingen, vonden mij, zij sloegen mij, zij verwonden mij; de wachters op de muren namen mijn sluier van mij.

8 Ik bezweer u, gij dochters van Jeruzalem! indien gij mijn liefste vindt, wat zult gij hem aanzeggen? Dat ik krank ben van liefde.

Enige tijd later was ze in slaap maar haar hart maakte haar wakker; dat betekent een hart dat werd verontrust door de gebeurtenissen, terwijl het lichaam sliep. In deze droom-achtige toestand kwam hij in liefde naar haar toe, maar ze weigerde hem. Kort daarna ontwaakte ze en besepte wat er gebeurd was en ging naar de deur, maar hij was er niet meer. Ze had hier een voorteken van gehad. Ze ging naar hem op zoek, maar dit was niet haar geboorteplaats. De wachters vonden haar alleen zwerfend in de nacht en verwonden haar en namen haar sluier weg (werd ze behandeld als een prostituee omdat ze in de nacht alleen door de straten liep?). Ze was erg hard aangepakt door de wachters, maar waarom? Het lijkt erop dat er hier andere verschrikkelijke dingen in het geding zijn, maar daar zijn we niet zeker van. Het lijkt duidelijk dat ze verontreinigd was. Het is ook duidelijk dat er een scheiding plaats vond en nadat ze bij haar positieven kwam was het te laat. Hij was verdwenen en de resultaten waren verwoestend. De lezer zal, in ons verhaal, dit misschien allemaal een beetje oneerlijk vinden betreffende de Sulamitische, maar de uitleg zal duidelijk maken waarom het op deze manier is gegaan. Op dit punt in het verhaal is de liefdesgeschiedenis een tragische fase aangekomen, en als we het einde naderen van het Hooglied dan zijn de twee geliefden van elkaar gescheiden.

8. Wederoprichting

Hooglied 5:9 tot 7:13.

Hooglied 5:9-16:

9 Wat is uw liefste meer dan een ander liefste, o gij schoonste onder de vrouwen! wat is uw liefste meer dan een ander liefste, dat gij ons zo bezworen hebt!

10 Mijn liefste is blank en rood, hij draagt de banier boven tien duizend.

11 Zijn hoofd is van het fijnste goud, van het dichtste goud; zijn haarlokken zijn gekruld, zwart als een raaf.

12 Zijn ogen zijn als der duiven bij de waterstromen, met melk gewassen, staande als in kasjes der ringen.

13 Zijn wangen zijn als een bed van specerijen, als welriekende torentjes; Zijn lippen zijn als lelien, druppende van vloeiende mirre.

14 Zijn handen zijn als gouden ringen, gevuld met turkoois; zijn buik is als blinkend elpenbeen, overtogen met saffieren.

15 Zijn schenkelen zijn als marmeren pilaren, gegrond op voeten van het dichtste goud; zijn gestalte is als de Libanon, uitverkoren als de cederen.

16 Zijn gehemelte is enkel zoetigheid, en al wat aan hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn liefste; ja, zulk een is mijn vriend, gij dochters van Jeruzalem!

Hooglied 6:1-13:

1 Waar is uw liefste heengegaan, o gij schoonste onder de vrouwen? Waarheen heeft uw liefste het aangezicht gewend, opdat wij hem met u zoeken?

2 Mijn liefste is afgegaan in zijn hof, tot de specerijbedden, om te weiden in de hoven, en om de lelien te verzamelen.

3 Ik ben mijns liefsten, en mijn liefste is mijn, die onder de lelien weidt.

4 Gij zijt schoon, mijn vriendin, gelijk Thirza, liefelijk als Jeruzalem, schrikkelijk als slagorden met banieren.

5 Wend uw ogen van mij af, want zij doen mij geweld aan; uw haar is als een kudde geiten, die het gras van Gilead afscheren.

6 Uw tanden zijn als een kudde schapen, die uit de wasstede opkomen, die al te zamen tweelingen voortbrengen, en onder dezelve is geen jongeloos.

7 Uw wangen zijn als een stuk van een granaatappel tussen uw vlechten.

8 Er zijn zestig koninginnen en tachtig bijwijven, en maagden zonder getal.

9 Een enige is mijn duive, mijn volmaakte, de enige harer moeder, zij is de zuivere dergenen, die haar gebaard heeft; als de dochters haar zien, zo zullen zij haar welgelukzalig roemen, de koninginnen en de bijwijven; en zij zullen haar prijzen.

10 Wie is zij, die er uitziet als de dageraad, schoon, gelijk de maan, zuiver als de zon, schrikkelijk als slagorden met banieren?

11 Ik ben tot den notenhof afgegaan om de groene vruchten der vallei te zien; om te zien, of de wijnstok bloeide, de granaatbomen uitbotten.

12 Eer ik het wist, zette mij mijn ziel op de wagens van mijn vrijwillig volk.

13 Keer weder, keer weder, o Sulammith! Keer weder, keer weder, dat wij u mogen aanzien. Wat ziet gijlieden de Sulammith aan? Zij is als een rei van twee heiren.

Hooglied 7:1-13:

1 Hoe schoon zijn uw gangen in de schoenen, gij prinsendochter! de omdraaiingen uwer heupen zijn als kostelijke ketens, zijnde het werk van de handen eens kunstenaars.

2 Uw navel is als een ronde beker, dien geen drank ontbreekt; uw buik is als een hoop tarwe, rondom bezet met lelien.

3 Uw twee borsten zijn als twee welpen, tweelingen van een ree.

4 Uw hals is als een elpenbenen toren, uw ogen zijn als de vijvers te Hesbon, bij de poort van Bath-rabbim; uw neus is als de toren van Libanon, die tegen Damaskus ziet.

5 Uw hoofd op u is als Karmel, en de haarband uws hoofds als purper; de koning is als gebonden op de galerijen.

6 Hoe schoon zijt gij, en hoe liefelijk zijt gij, o liefde, in wellusten!

7 Deze uw lengte is te vergelijken bij een palmboom, en uw borsten bij druif trossen.

8 *Ik zeide: Ik zal op den palmboom klimmen, ik zal zijn takken grijpen; zo zullen dan uw borsten zijn als druif trossen aan den wijnstok, en de reuk van uw neus als appels.*

9 *En uw gehemelte als goede wijn, die recht tot mijn beminde gaat, doende de lippen der slapenden spreken.*

10 *Ik ben mijns liefsten, en Zijn genegenheid is tot mij.*

11 *Kom, mijn liefste! laat ons uitgaan in het veld, laat ons vernachten op de dorpen.*

12 *Laat ons vroeg ons opmaken naar de wijnbergen, laat ons zien, of de wijnstok bloeit, de jonge druifjes zich opendoen, de granaatappelbomen uitbotten; daar zal ik u mijn uitnemende liefde geven.*

13 *De dudaim geven reuk, en aan onze deuren zijn allerlei edele vruchten, nieuwe en oude; o mijn liefste! die heb ik voor u weggelegd.*

Als we verdergaan in hoofdstuk 5 vinden we dat de Sulamitische haar eerste liefde opnieuw ontdekt. Ze beseftte dat ze hem als iets vanzelfsprekends had beschouwd en hij had vele andere belangen (weiden tussen de lelies, en naar zijn tuin gaan kunnen andere liefdes betekenen, of er naar zoeken). Salomo had op dat moment had 60 koninginnen, 80 bijvrouwen, en maagden zonder getal. We weten dat hij eindigde met 1000 vrouwen en bijvrouwen. Zo bracht hij dus veel tijd door met het verwerven van nieuwe vrouwen voor zijn hof. Hij schreef 1005 liefdesliederen, blijkbaar één voor elke vrouw. Het was echter het lied dat hij schreef om de Sulamitische te eren dat het lied der liederen was, dat wil zeggen het Hooglied van Salomo (I Koningen 11:1-3; 4:32) (Hooglied 1:1).

In Hooglied 6:9 wordt zij aangeduid als "volmaakte/zuivere" (De King James Bible geeft hier: "rein"). Dit is zeer leerzaam want voorheen leek ze te zijn verontreinigd. Als we de geschiedenis van Israël beschouwen dan zal dat duidelijker worden, maar voor nu geeft de tekst een volledige verandering van houding, er is berouw, en er wordt iets gedaan om de onuitwisbare smet van de zonde te verwijderen. Wat blijkt in dit gedeelte is de schoonheid van de herstelling en de vreugde van herontdekte eerste liefde. De uiteindelijke liefde van Salomo en de Sulamitische overstijgt de eerste liefde; zijn verlangen (gedachten, hart, geest, acties) gaat uit naar haar en zij bereikte wat ze altijd had gewild. Ze gingen naar de wijngaard om te zien of de wijnstok bloeide, of de jonge druifjes verschenen (vernieuwing van oude herinneringen en het herstel van de vreugde van hun eerste liefde, die ze hadden verloren).

9. Volmaakte liefde

Hooglied 8:5-7:

5 *Wie is zij, die daar opklimt uit de woestijn, en liefelijk leunt op haar liefste? Onder den appelboom heb ik u opgewekt, daar heeft u uw moeder met smart voortgebracht, daar heeft zij u met smart voortgebracht, die u gebaard heeft.*

6 *Zet mij als een zegel op uw hart, als een zegel op uw arm; want de liefde is sterk als de dood; de ijver is hard als het graf; haar kolen zijn vurige kolen, vlammen des HEEREN.*

7 *Vele wateren zouden deze liefde niet kunnen uitblussen; ja, de rivieren zouden ze niet verdrinken; al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem te enenmale verachten.*

Het verhaal eindigt met een omkering van de vraag: "Wie is zij?". Deze keer wordt er gezegd van haar: "Wie trekt daar op uit de woestijn, leunend op haar geliefde ? Het was natuurlijk retorisch, maar haar verandering was zo compleet dat de vraag moest worden gesteld. Iedereen kon de verandering in haar zien: hoe ze veranderde van een mannenhater en een verachter van Salomo tot één die op hem, en alleen op hem, leunde, hoe ze ging van

voddendraagster naar rijkdom, hoe ze probeerde het op haar manier te doen wat resulteerde in mislukking, hoe haar eigenbelang heeft geleid tot verontreiniging, en hoe ze zich tenslotte omkeerde naar hem. Degenen die zich al deze gebeurtenissen herinneren wat ze had gezegd toen hij kwam; dezen vragen nu: "Wie is zij?" Het is duidelijk dat iedereen verbaasd was om haar te zien komen uit de woestijn als zuiver en onbevlekt, en de heerlijkheid die voortkwam uit haar gehoorzaamheid. Ze was een nieuw persoon als gevolg van hem en ze was zo volledig veranderd dat hun ontzag alleen verbaasdheid was. De vraag is nu, wat betekent dit verhaal eigenlijk, en heeft het een relatie met de toekomst?

Het Hooglied (deel 2).

Uitleg van het Hooglied van Salomo

Het vorige vermeldt dat het Hooglied een waar liefdesverhaal bevat over een jong meisje en Salomo. Hun liefde gaat door vele fasen en is zeer intrigerend. Het liefdesverhaal beeldt de relatie uit tussen God en Israël over de hele spanwijdte van de geschiedenis. Het is geschreven in een poëtische stijl die de profetische boodschap op een slimme manier lijkt te maskeren. We zullen nu beginnen om de onderliggende betekenis van dat verhaal te overwegen en hoe zij betrekking heeft op de toekomst. Analogieën (overeenkomsten): Een probleem met types en analogieën is dat ze kunnen worden misbruikt en overwerkt, zozeer zelfs dat de analogie niet langer zinvol is. Als we zeggen Salomo God vertegenwoordigt, en de vrouw Israël, wat moeten we dan met zijn meerdere, heidense, vrouwen en zijn moreel falen aan? Het is duidelijk dat God geen dergelijke tekortkomingen heeft, dus moeten we dit verhaal niet over-analyseren. Dit probleem is inherent aan elk voorbeeld, type, of analogie waar een mens, of iets anders, op een bepaalde manier God vertegenwoordigt. Als we zorgvuldig de juiste voorstellingen van het Hooglied handhaven zullen we veel mogelijke valkuilen vermijden. Nogmaals, het is de relatie tussen Salomo en de Sulamitische (**overeenkomend met de verhouding tussen God en Israël**) dat de basis zal zijn van onze uitleg.

Een "overgangs" boek

Er is gezegd (over de positie in het Canon) dat het Hooglied een overgangsboek is dat de lezer voorbereid op hetgeen de profeten gaan zeggen. De eerste profeet is Jesaja en reeds in het eerste hoofdstuk zegt hij het volgende over de relatie tussen Israël en God: zij zijn in opstand tegen Hem, zij kennen Hem niet, ze zijn zondig, zij hebben de Heer verlaten, de getrouwe stad is een hoer geworden, Israël zal beschaamd worden, Hij zou het schuim wegzuiveren, Sion zal verlost worden in de laatste dagen en de oprichting van het Koninkrijk. Dit zijn dezelfde basisgedachten vervat in de juiste uitleg van het Hooglied; dezen geven aan dat het Hooglied een zorgvuldig, goddelijk vervaardigd liefdesverhaal is dat de lezer bewust maakt van diepe geestelijke waarheden en Israël dwingt om terug te keren naar de Heer.

Basiselementen in het verhaal:

Het Hooglied bevat zeven basiselementen (met uitzondering van de inleidende delen van het verhaal): (1) **Eerste liefde** (2) **Beloofde Komst** (3) **Waarschuwingen** (4) **Eerste Komst** (5) **Scheiding** (6) **Uiteindelijke Wederoprichting** en (7) **Volmaakte Liefde**. Deze zeven elementen (of afdelingen) zijn de belangrijkste hoogtepunten die Israëls relatie met God beschrijven. De elementen 1-5 kijken door het prisma van de tijd om Israël slechte verleden door te nemen. De elementen 6-7 kijken over de horizon van de tijd naar wat de toekomst in petto heeft. Vandaag de dag is Israël in ongeloof en tijdelijk opzij gezet (Romeinen 11),

terwijl God Zijn genade uitstort over zowel Jood als Heiden in de eeuw van Genade. Israël is van vandaag de dag in element nummer 5 (technisch gezien is de verdere ontplooiing van het profetische programma vandaag opgeschort en dit zal doorgaan tot de Opname, op welks tijdstip het profetische programma opnieuw zal beginnen). Dit betekent dat Israël door het laatste herstellende proces, na de Opname, zal moeten gaan. Het herstel van ongelovig Israël komt voort uit een ernstige kastijding (het is een vereiste dat de gelovigen van deze tijd van Genade eerst uit de wereld worden verwijderd). Die kastijding bekeert en herstelt Israël tot hetgeen God verlangt. De zeven elementen hierboven vermeld worden gebruikt als referentie als we de uitleg voortzetten.

1. De eerste liefde

Het concept van de eerste liefde is belangrijk. In Ezechiël 16:8 en Jeremia 2:2, werd Israëls begin genoteerd als, "... *uw tijd was de tijd der minne (liefde)*". De eerste liefde is bijzonder, zuiver en zonder voorwaarden. Het is erg kostbaar voor onze Heer omwille van zijn oprechtheid en zuiverheid, zoals een baby naar zijn moeder. God herinnert vaak aan Israëls eerste liefde nadat ze uit Egypte kwam leunend op Hem om een volk te worden.

2. Beloofde Komst

De belofte van Zijn eerste komst (als de Messias) werd in de hele Schrift aan Israël gedaan. Israël euforische kijk op deze komst was net als het mijmeren van de Sulamitische. Het Duizendjarige Rijk werd door Israël gewenst en zij verwachten dat de Messias zou komen als een overwinnende generaal en vergeving zou schenken aan degenen die hen onderdrukten. Ze verwachten van Hem dat hij in alles zou voorzien wat ze wilden, verlossing en zegeningen. Op dat moment was de vroege relatie van God en Israël bevredigend en in zijn vroege bloei.

3. Waarschuwingen

Israël werd waarschuwing na waarschuwing gegeven wat er zou gebeuren als ze het verbond met Hem zouden verbreken. Het Oude Testament staat vol met deze waarschuwingen en ze zijn het belangrijkste onderwerp van de profeten Jesaja tot en met Maleachi. Israël werd steeds opnieuw gewaarschuwd dat haar voortdurende zonde zou resulteren in: gevangenneming, dat velen zouden sterven, ongelooflijk lijden, gevangenschap, wreed behandeld worden, verstrooiing onder de Heidenen, en veracht worden door alle volken.

4. Eerste Komst

Christus zijn eerste komst was net zoals het Hooglied van Salomo het beschrijft: "Wie is deze, die daar opkomt uit de woestijn ...?"

Van de vertaler: Merk het verschil op tussen de Statenvertaling en de King James Bible.

(Statenvertaling) Hooglied 3:6: Wie is **zij**, die daar opkomt uit de woestijn, als rookpilaren, berookt met mirre en wierook, en met allerlei poeder des kruideniers?

(King James Bible) Song of Songs 3:6: Who is **this** (deze) that cometh out of the wilderness like pillars of smoke, perfumed with myrrh and frankincense, with all powders of the merchant?

Uit het vervolg van de uitleg blijkt dat de King James Bible de juiste vertaling is.

Ze wilden een verlosser, maar konden niet geloven wie daar kwam. Ze kregen iemand die zachtmoedig, zachtmoedig en nederig was. Hij kwam op de verkeerde manier; Hij kwam uit de woestijn (van de mensheid) als een mens, niet als een Goddelijke overwinnaar. Hij was een timmerman, geen generaal; hij reed op een ezel, niet zegepralend op een paard. Hij slaagde er niet in om hen te bevrijden en was veel te zacht, hij zou niet eens een rokende lemmer (NBG: walmende vlaspit) uitdoven of het gekrookte riet breken (Matth. 12:20). Ze wisten niet dat het hun Messias was toen Hij de eerste keer kwam omdat ze werden verblind door eigenbelang. De kritieke punten van het ware geloof en de noodzaak om opnieuw geboren te worden hadden niet hun eerste interesse.

5. Scheiding

Hosea schildert het beeld van Israël als een overspelige vrouw. Door haar geestelijk overspel (het aanbidden van andere goden), werden de noordelijke 10 stammen (ook wel Israël genoemd) in ballingschap gevoerd en de mensen werden verspreid vóór Zijn eerste komst. Deze stammen waren gescheiden van God (Jer. 3:8-9; Hos. 2:2; Jesaja 50:1). De twee zuidelijke stammen (Juda) hadden een geschiedenis van zegen en falen in hun relatie met de Heer. Juda vond vaak plezier in haar eigen bezigheden en andere goden. God waarschuwde hen (Ezechiël 16:22, 43 en Jeremia 2:2) door te zeggen: "*....ook hebt gij niet gedacht aan de dagen uwer jonkheid....*". Dienovereenkomstig vertelde Hij hen dat Hij hun wegen aan hen zou vergelden. Inderdaad, net zoals de Sulamitische, heeft heel Israël een geschiedenis van mishandeld worden door de meeste volken omdat ze haar Heer niet meer in herinnering had. Kort na de eerste komst, werd Israël (als volk) tijdelijk opgegeven door de Heer vanwege hun ongeloof. Alle 12 stammen verlieten hun eerste liefde en bleven geestelijk overspel plegen; God moest zich scheiden / afscheiden van hen allen. Tot op de dag van vandaag is de vrouw van het verbond "terzijde gesteld" en blijft in ongeloof. Hooglied 5:6 en Hosea 5:6 zeggen gezamenlijk: "... zij zullen gaan ... om de HEERE te zoeken; maar zij zullen hem niet vinden; hij heeft zich van hen onttrokken". Tegen de tijd dat Israël begint te ontwaken aangaande haar behoefte aan de Messias, is Hij er niet en er zal een droogte zijn van kennis in Israël (begin van de Verdrukking).

6. Uiteindelijke Wederoprichting

Het uiteindelijk herstel van Israël is een belangrijk thema van de bijbelse profetie maar is nog niet vervuld. Het lichaam van gelovigen van deze eeuw zal uit deze wereld worden verwijderd (de Opname) en vervolgens zal het profetische programma opnieuw beginnen, beginnend op de plaats waar het is gestopt toen het onderbroken werd door de eeuw der Genade. Bedenk dat God van alle 12 stammen is gescheiden en nu is verbonden met de gelovigen van deze tijd. Als onze eeuw eindigt zal Hij de omgang met zijn ex-vrouw voortzetten, dat wil zeggen hervatten, Hij zal het eeuwig verbond, dat Hij met haar maakte in haar jeugd, in herinnering brengen. Maar wij moeten eerst van deze wereld worden genomen. In Deuteronomium 24:4, was het een man verboden om zijn ex-vrouw te hertrouwen. De reden hiervoor is dat de eerste vrouw zou hertrouwen en verontreinigd worden. God is trouw aan Zijn Woord; hoe kan Hij Zijn ex-vrouw hertrouwen? Zijn oplossing voor dit schijnbaar onoplosbaar probleem is dat Hij de overspelige voormalige echtgenote zal herstellen tot een zuivere maagd, dat wil zeggen, het volledig verwijderen van al de aanwezige verontreiniging. In die toekomstige tijd zal ze zuiver en zonder smet weer een onbevleete maagd worden. Dit is nog nooit gebeurd in de gehele geregistreerde geschiedenis. Dit is iets wat de mensheid zelfs niet voor mogelijk heeft gehouden. Zodra ze puur en onbezoedeld is, is ze helemaal gereed om de hand van de

Heer te nemen in het huwelijk. Toen Christus de eerste keer kwam werd Hij geboren uit een maagd, wie heeft ooit van zoiets gehoord? Als Hij terugkomt, zal hij een overspelige vrouw vernieuwen tot een reine maagd, wie heeft daar ooit van gehoord? Met het oog op de wederoprichting, zie Hooglied 6:1. De vrouwen vragen waar haar geliefde heen is gegaan, "... *opdat wij hem met u zoeken*". Dit is verwant aan de Heidenen, die naar Israël komen als zij de Heer zoeken tijdens de Verdrukking en het Koninkrijk (Zijn scheiding, zie 5 hierboven, is beëindigd). Israël's complete transformatie zal ertoe leiden dat de heidenen Hem zoeken.

7. Volmaakte liefde

Het verwijderen van haar onreinheid is waarlijk een wonder! Het is de fundamentele doelstelling van de Verdrukking (die direct begint na de Opname van de Kerk). De Verdrukking is een smeltkroes van ellende om Israël te zuiveren door het verwijderen van het schuim van de zonde en het zuiveren van hen door vuur, zoals edelmetalen worden gezuiverd (Zacharia 13:9). Tijdens de Verdrukking wordt Israël in de woestijn gedreven (Openbaring 12:14), en slechts een derde deel zal er doorheen komen. Zij die er doorheen komen zullen zijn omgevormd tot pure maagden, er uit komende: "*leunend op Hem*". Deze maagden zijn geschikte echtgenoten voor onze Heer. De verandering van Israël zal zo dramatisch zijn, zo ongelooflijk, dat de wereld zal vragen: "*Wie is zij, die daar opklimt uit de woestijn, en liefelijk leunt op haar liefste?*" (Hooglied 8:5). Israël zal dan de ware, zuivere vrouw van de Heer zijn. Zijn vurige wens gaat uit naar haar, en vise versa, voor eeuwig.

Het Hooglied (deel 3)

In het eerste deel over het Hooglied werd het werkelijke liefdesverhaal ontrafeld en besproken. Het liefdesverhaal is een poëtische uitbeelding van de historische relatie tussen God en het volk van Israël. Dit derde en laatste artikel over het Hooglied van Salomo gaat verder met de openbaring van de relatie tussen het liefdesverhaal en de zeven kerken in het boek Openbaring, samen met een aantal toepassingen voor ons vandaag de dag. Het vergelijken van het Hooglied met de Kerken in Openbaring geeft een interessante verbinding aan tussen de zeven gemeenten in Openbaring en het verhaal in het Hooglied. Toegegeven, de berichtgeving (brieven in Openbaring 2 en 3) aan deze kerken is moeilijk te begrijpen; de meeste Genade gelovigen zien deze kerken echter als toekomstige vergaderingen. De berichten die God voor hen heeft zullen duidelijker worden tijdens de Verdrukking. Deze kerken zullen vooral Joodse vergaderingen zijn die tot een goed begrip komen van Jezus Christus door de Hebreeuws-Joodse brieven en de brieven in Openbaring. Elke brief aan deze kerken bevat specifieke instructies voor de betreffende vergadering, maar de omvang ervan is veel breder. Paul Sadler stelt: "Met andere woorden, deze brieven zullen worden verdeeld onder alle koninkrijks vergaderingen voor instructie, vergelijkbaar met de brieven van Paulus voor vandaag de dag. Net zoals we ons wenden tot Paulus zijn openbaring met betrekking tot de bevelen van Christus voor de Kerk, zullen de verdrukings heiligen zich wenden tot de Hebreeuwse brieven voor hun marsorders, met speciale nadruk op deze zeven brieven".

Bullinger geeft ook aan dat deze kerken toekomstig zullen zijn en de boodschappen aan deze zeven gemeenten verwijzen naar zeven voorbije fasen in de geschiedenis van Israël. Zo komt de literaire orde van de kerken in Openbaring overeen met de historische volgorde van het Oude Testament. De boodschappen samenvoegd tot een uniform bericht herinnert degenen die in de Verdrukking zijn er aan waarom en hoe ze in deze hachelijke situatie terecht zijn gekomen en wat de toekomst in petto heeft voor hen. Hier is het hoe Bullinger de zeven kerken ziet en de historische herinnering van de boodschappen (negeer "De betekenis van de

Kerk Namen" nu even): De brieven in Openbaring dekken de geboorte van Israël dat uit Egypte komt, haar omzwervingen, haar verwijdering, en de kleine profeten (die de Verdrukking en het Koninkrijk bespreken). De historische herinneringen van de boodschappen aan deze kerken en de interpretatie van het Hooglied lijken erg op elkaar, het is geen louter toeval. Er zijn zeven belangrijke elementen in het Hooglied en zeven gemeenten in Openbaring; het onderwijs van beide boeken zijn prachtig met elkaar verbonden. Het parallelle onderwijs toont God's pogingen om Israël te herinneren aan haar verleden en wat in het verschieft ligt. Het onderwerp van het verlaten van iemand zijn eerste liefde wordt vaak herhaald in de Bijbel (Ez. 16:22,43; Jer 2:2; en Hosea 2:15). In Openbaring 2:4, zegt God tot de gemeente te Efeze God: *“Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten”*. De uitleg van het Hooglied geeft de problemen aan als gevolg van het verlies van de eerste liefde; dit helpt om de parallelle historische uitleg van het Hooglied en Openbaring aan te tonen. Nu verwijzen we naar de betekenis van de Kerknamen, zoals die zijn gegeven door Anderson, en enigszins aangepast zijn door de auteur. Ook zij hebben een interessante correlatie met het verhaal in het Hooglied. De namen geven hetzelfde algemene thema van de historische parallellen aan waarvan Israël zich bewust moet zijn - ze moeten in overeenstemming komen met God. De historische gang van zaken gaat voort van begerenswaardig en de zoete geur van de eerste liefde, tot het huwelijk en een voortdurend offer, tot verwijdering, tot de noodzaak van broederlijke liefde in de Verdrukking, en uiteindelijk tot de oprichting van een rechtvaardig volk in het Koninkrijk.

<u>Openbaring Kerk</u>	<u>Betekenis van de Kerk Namen</u>	<u>Historische Herinnering</u>
1. Efeze	begerenswaardig	de Uittocht
2. Smyrna	zoete geur	omzwervingen
3. Pergamus	huwelijk	tijdperk van de Koningen
4. Thyatire	voortdurend offer	de woestijn
5. Sardis	een overblijfsel ontsnapt	tien stammen verwijdert
6. Filadelfia	broederliefde	Juda verwijdert
7. Laodicea	een rechtvaardig volk	kleine profeten

Toepassing op ons

Zijn Trouw: Dit tijdloze Lied uit de hand van de Heer bevat veel voor ons vandaag de dag door de Schrift, voorzover op ons van toepassing, toe te passen op ons leven. Het feit dat God het eeuwige verbond met Israël onthoudt, zelfs na duizenden jaren van ongeloof en afwijzing is zeer ontroerend. We kunnen het Hooglied gebruiken om het eeuwige principe te herbevestigen dat Hij altijd trouw is aan zijn beloften en aan zijn Woord. Zijn trouw is onze zekerheid dat de geestelijke zegen die we hebben niet zal worden ingetrokken of vergeten door Hem.

Diepte van de liefde

Het voorbeeld van de liefde in het Hooglied getuigt van de liefde die we voor onze echtgenoot en de leden van het Lichaam van Christus zouden moeten hebben. Salomo's verlangen naar zijn geliefde (Hooglied 7:10) weerspiegelt Gods volmaakte liefde voor Israël. Paulus versterkt de betekenis van ware liefde in 1 Korinthe 13 als hij zegt dat de liefde: lankmoedig is, vriendelijk is, ze benijdt niet, zij is niet opgeblazen, zoekt zichzelf niet, wordt niet verbitterd, denkt geen kwaad, verdraagt alle dingen....Deze concepten lijken fundamenteel maar ze zijn veel dieper dan we ons in eerste instantie realiseren en vereisen meditatie van het Woord. Als

het Woord onderdeel van ons innerlijk wezen wordt gemaakt, van onze gedachten en verlangens, dan zullen we veranderingen in ons leven zien. We zullen relaties zien verbeteren en gebroken harten herstellen als onze harten leren om op Hem te leunen. Men kan zich alleen maar de ingrijpende gevolgen voorstellen aangaande het in stand houden van huwelijken en het bevorderen van eenheid als we Zijn Woord gehoorzamen.

Het afsluitende hoogtepunt van het Hooglied van Salomo is:

“Hooglied 8:6b-7:..... want de liefde is sterk als de dood; de ijver is hard als het graf; haar kolen zijn vurige kolen, vlammen des HEEREN. 7 Vele wateren zouden deze liefde niet kunnen uitblussen; ja, de rivieren zouden ze niet verdrinken; al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem te enenmale verachten. Dit verklaart waarom Zijn liefde voor de mensheid zo sterk was dat het niet kon worden geblust, zelfs niet door de dood, zelfs niet door de dood van Zijn Zoon. Ondanks alles wat de mens sinds het begin van de schepping heeft gedaan, Zijn liefde aarzelde nooit. Wij veroorzaakten een scheiding door middel van onze zonden, door dit alles heen brandde Zijn liefde met een felle vlam. Die liefde dwong Hem te voorzien in verzoening van het gevallen ras door het offer van Zijn Zoon. “Efeziërs 5:2b:..... en Zichzelf voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk”. Mogen wij ons allen verheugen in de ware, zuivere liefde van onze hemelse Vader, die ons redding heeft gebracht door Zijn Zoon, en verzegelde het met Zijn Geest (2 Korinthiërs 1:22; 5:21).

Het ondenkbare:

In sommige opzichten verwachten wij als christenen, net als Israël, verlost te worden van onze problemen. Efeziërs 3:20 zegt: *"Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt"*. Het is zeker waar dat in sommige situaties (waarvan wij denken dat ze onoplosbaar zijn) de Heer voorziet in een onvoorstelbare bevrijding, maar dit is niet de algemene regel. Verwachten dat Hij het op onze manier zal doen is precies hetgeen ongeloofig Israël (en de Sulamitische) verwachtte toen Hij de eerste keer kwam. We zijn vaak misleid om te geloven dat dit vers verwijst naar de manier waarop we God beperken om ons te verlossen op één of andere onvoorstelbare manier, omdat we niet vragen of denken dat Hij daartoe in staat is. Zeer vaak heeft de aanvankelijke betekenis te maken met wat de meeste christenen in deze bedeling ervaren, dat is, verlossing op een andere wijze.

Vaak is de primaire betekenis gerelateerd aan hetgeen de meeste Christenen in deze bedeling hebben ervaren, dat wil zeggen, redding op een andere manier. Waar God, in het algemeen, voor ons vandaag in voorziet is inderdaad onvoorstelbaar; maar het is niet het verlossen uit onze problemen (we kunnen ons dat allemaal wel voorstellen). In plaats daarvan voorziet Hij in de genade om er met goed gevolg doorheen te komen (dit is precies wat we niet willen vragen). Wij zouden liever een sprookjesachtige oplossing zien waarin God zwaait met een toverstaf en: “zie daar, alles is veranderd en we leven nog lang en gelukkig . God kan wel of niet in dit soort verlossing voorzien; maar Hij voorziet echter altijd in voldoende genade om ons door onze strijd te voeren. Dit resulteert in persoonlijke geestelijke groei en vereist enig lijden. Het resulteert in een verandering in ons, dat tegen onze natuurlijke verlangens ingaat (we zien liever anderen veranderen en de omstandigheden veranderen). Door dit alles groeien we geestelijk en de kracht van Christus rust op ons. Dit is wat Paulus moest leren in 2 Korinthiërs 12:7-10. Het betekent dat de reis een aantal problemen zal hebben, maar het zal ons veranderen en dat zal een positieve invloed hebben op anderen.

Het zegel van Salomo

Hooglied 8:6 zegt: *“Zet mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op Uw arm”*. Een zegel is een bevestiging of een bewijs van voltooiing. In onze studie van het Hooglied is een verzegeld hart een hart waarin Gods wet is geschreven en inwendig verzegeld (Jer. 31:33). Dit zegel is het definitieve bewijs en de bevestiging van een voltooide transactie, die duizenden jaren in beslag heeft genomen, tussen God en het uitverkoren volk Israël. Een zegel op het hart geeft aan dat alle gedachten, verlangens, en de houding van het hart in overeenstemming zijn met Zijn wil. Een zegel op de arm geeft aan dat het gedrag van verlost Israël zal voortvloeien uit een leven verzegeld in Christus. Wij kunnen de zegen van het verzegeld zijn vandaag hebben, voordat Israël wordt hersteld, door ons geloof in Christus zijn plaatsvervangende dood voor ons. Wij worden, als gelovigen, verzegeld in het Lichaam van Christus door de Heilige Geest en zijn dan gezegend met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten (1 Kor. 12:13; Ef. 1:3).

Dankzegging

Het verlangen van de Heer gaat vandaag de dag uit naar de gelovige. Zijn liefde, zegeningen, en hart zijn er allemaal op gericht om er, boven ons voorstellingsvermogen, profiteert van te hebben. Als we uit onze omzwervingen komen en leren te leunen op Hem, dan verandert Hij ons. Ons gebed is dat ieder van ons zo zal worden veranderd door de Heer dat anderen naar ons kijken en zeggen: "Wie is dat?"